

Mors sidste dage

BØGER

Sölvi Björn Sigurdsson: "Min mors sidste dage"

★★★★☆☆

"Man tror, at erfaringerne arbejder for en, at alle øjeblikkene og alt bøvlet hjælper lidt op over blikket, men det gør det ikke."

Sådan tænker Hermann dybt inde i sine inderste Cocoa Puffs, hvor han stadig er barnet ved køkkenbordet, og hvor hans mor aldrig ændrer sig.

Det gør hun nu alligevel.

Mor skrives Mor, et stort M, der står for Mor, fru Eva Briem Thorarinsdottir, der er islænding og omdrejningspunktet i livet for sønnen Hermann. Hermann er 37 år og har boet hos Mor, siden han blev forladt at kæresten Zola. Livet har siden været fyldt med sherry og tv-serier af tvivlsom karakter (måske undtagen Nikolai og Julie, der er særlig elsket af Mor) på kvistværelset hjemme hos Mor på Hospitalsvej.

Nu får Mor konstateret kræft, hun skal dø – men som en ægte Islandsk Husfrue nægter hun at overgive sig. Søn og Mor tager til Holland for at leve livet med genever, Red Light District, hashjazz, mere genever og tømmermænd.

Mor og Hermanns sidste sommer sammen fortælles muntert, humoristisk og ironisk, men med en hjertegribende ømhed overfor de glæder, tilværelsen rummer, når døden bliver en meget, meget virkelig tilstand. Midt i drikfældigheden, festerne og formøblingen af den skrøbelige islandske kontobeholdning er der også en diskussion af aktiv dødshjælp og behandlingsmetoder.

Det er et meget alvorligt tema i diskussionen om liv og død, men det fortælles usentimentalt og utrolig morsomt om det umage par, Mor og Hermann, der møder mange mærkelige mennesker med vidt forskellig religiøs og politisk baggrund.

Dialogen er til tide som hentet ud af en usentimental islandsk saga: "Kan man slå folk ihjel, blot fordi vejret er til det?" – spørges der undervejs.

Det er lige fra Njals saga, hvor man rask væk kan kappe hovedet af folk, fordi de "står så godt for hug!".

Sprogligt kombineres overdrivelser og den ironiske distance med nærvær og om-

sorg for det vigtigste i livet: Spørgsmålet om meningen med livet. Skal man svare på det spørgsmål, så skader det ikke med en dosis Shakespeare-øl, der er skotten Duncans favoritdrik.

Livet varer ikke evigt, men det gælder om at have et slide-show, man kan glæde sig over på storskærmen, når de sidste dage nærmer sig.

Uden at tage spændingen fra læseren (thi døden kommer jo til alle) kan man roligt citere sønnen Hermann, der er ude af alkoholtågerne, da han på egen vis forsoner sig med sit liv: "Jeg var ved min fulde bevidsthed, var aldrig gået så ædrueligt gennem dagenes uendelighed.

Den beruselse, der sneg sin ind på mig, var den ufortyndede virkelighed, den dropløse tilværelse, som jeg vidste, at Mor aldrig skulle opleve igen."

Islandske kvinder er nu noget særligt, og Mors sidste dage er sagaen om en helt særlig islandsk kvinde – og hendes søn.

Bodil Christensen

kultur@nordjyske.dk

■ **Sölvi Björn Sigurdsson: "Min mors sidste dage"**

224 sider, 249 kr.

Forlaget Torgard

Sölvi Björn Sigurdsson.